

spoda pravosodnega ministra na vloge, katere je vložil Kresnik dne 24. avgusta 1884. l. na deželno nadsodišče v Gradci. Ne bodem dalje govoril o tem, ker vem, da sta jeden del visoke zbornice in predsedništvo jako občutljiva, ako kdo omenja razmerja pri c. kr. sodiščih. Te občutljivosti jaz ne morem odobravati, ker mislim, da naj se tudi javno grajajo napake pri javnih uradih, naj bodo že upravni ali sodni uradi. (Dr. Kronawetter: Res je!) To prepričanje sem izrekel tudi v štajarskem deželnem zboru in zgodilo se je, da mi je rekel predsednik, da ni dovoljeno govoriti o pristranosti ali nepristranosti sodnikov. (Poslanec dr. Kronawetter: Zakaj pa ne? Poslanec Nabergoj: To je nemški liberalizem!) (Konec prih.)

### Izvolitev lavantinskih škofov.

(Dalje.)

V nedeljo, dne 17. novembra se je vršilo v Mariboru slovesno umeščenje ali intronizacija novega lavantinskega škofa. Ta slovesnost je bila v našem listu deloma že opisana, deloma pa so itak naši pobožni verni Slovenci iz vseh krajev vladikovine prihajali v Maribor, da so si svečanost ogledali z lastnimi očmi. Zbog tega nam tukaj ni treba tega slovesnega dne z nova opisavati, ampak mi še omenimo le eno in drugo stvar, ki so važne tudi za bodoče dni in so tudi vredne, da se ohranijo našim potomcem.

Pred vsem podamo našim bralcem nagovor, v katerem so kapitelški vikar, milostni g. prelat F. Kosar pozdravili škofa v imenu cele škofije. Vladikovina si je pa res izvolila zgovoren jezik, da je dostojno pozdravila svojega novega vladiko. Govor smo dobili iz lastnih rok preč. g. prelata, in sicer v znak ljubezni. Bog plati!

Govorili so v latinskem jeziku. Mi pa govor prelijemo v slovenski jezik, da ga domači zvon naznani po široki škofiji. Naj tedaj zdaj potegnem za zvon, vi pa lepo poslušajte!

„Ko je naš Gospod in Izveličar prihajal v Jeruzalem, da dopolni delo izveličanja našega, takrat, kakor svedoči sv. pismo, je začela vsa množica učencev z velikim glasom veselo Boga hvaliti in klicati: Hvaljen bodi, kateri pride v imenu Gospodovem. (Luk. 19.)

Prevzvišeni in prečastiti knez in škof! Enak prizor, če ne ravno tak, se je ponujal tudi v dan Vašega prihoda, in se ponuja zopet danes našim veselim očem, ko se celo mesto giblje in mladenči in device in stari in mladi vriskajoč Vam nasproti hité ter kakor z enim glasom kličejo: Hvaljen bodi, kateri pride v imenu Gospodovem! In zakaj, premilostni knez in škof, blagujemo tako svečano Vaš prihod?

Resnično zato in edino zbog tega, ker pridete v imenu Gospodovem!

Osirotela je namreč lavantinska vladikovina po smrti preljubljenega našega škofa Jakoba Maksimilijana, kateremu naj bo blag in večni spomin, čegar pastirsko ljubav vse cerkve okoli in okoli po škofiji oznanjujejo, čegar miroljubno srce, prav kakor srce kneza miru, vse oblasti cerkvene in državne povzdigujejo, čegar očetovsko dobrotljivost vsi dobrodejni zavodi, vsi sveti kraji in pred vsem oboje seminishe, namreč duhovsko in deško na ves glas hvalijo, v tej blaženi stolni cerkvi pa res stene same govoré. Ko je tedaj sirota škofija zgubila svojega pastirja, obračamo svoje oči na večne visočine, da nam od ondot pride pomoč, proseč Gospoda žetve: Pošlji Gospod, kogar meniš poslati!

Dobro nam je znano, da so na večih krajih, pa tudi v našem mestu zlasti po samostanih obhajali devetdnevne pobožnosti, naj se prikrajsajo dnevi žalosti in naj Bog prej, ko slej blagovoli poslati, kogar nam meni dati.

Vendar, kdor zaupa v Gospoda, ne zga-nejo ga vekomaj, kakor gore Sionske ne. Zato pa tudi naša molitva ni bila prazna. Čem bolj so se množile molitve, tem jasneja je bila tudi božja volja, in ko pride čas, katerega je Oče po svoji oblasti odločil, je bil isti glas ljudstva in isti glas božji: da ste Vi, prečastiti knez, naš nam od Boga namenjeni škof.

Ko ste tedaj premil. škof po molitvah izprošeni, in od Njih ekscelece Solnograškega metropolita vsled posebne pravice, ki je nadškofijski stolici lastna, izvoljeni, potrjeni in posvečeni, stopite tedaj v imenu božjem v hlev naše škofije skozi edina, pravična vrata, kot odposlanec apostolov namreč, in kot naš pravi in postavni pastir, vzamite v istinito last škofijsko stolicu.

Čast Vam tedaj bodi, ki pridete in ker pridete v imenu Gospodovem. Kakor ste nek-daj pohvalno služili svitlega cesarja, tako zdaj sprejmite vodstvo duhovne vojske v naši škofiji. Vojska namreč je človeško življenje na zemlji, svedoči sv. pismo, in nikdo ne bo venčan, ki se ni dobro vojskoval.

Glejte, svitli knez, tudi mi se Vam približamo v imenu Gospodovem in Vašo škofijsko stolicu pri tem velikanskem shodu trumoma obdajamo, da Vam v navzočnosti cerkvenih in državnih oblasti, v imenu duhovstva in vernega ljudstva, kakor smo dolžni in se spodobi, prisežemo zvestobo.

Vidno znamenje prisege vdanosti pa je po cerkvenih postavah poljubovanje blagoslovljene prstana in posvečene roke škofove. In resnično, v tem edinem znamenju je vsa moč in ves visok in globok pomen prisege zvestobe zapopaden.

Poljubovanje pomeni pred vsem otročjo spoštljivost, katero smo Vam, kakor duhovnemu očetu in predstojniku dolžni, in Vam jo danes radi prinesemo v dar; poljub na dalje pomeni duhovno pokorščino, ki nas veže na Vas, ravnatelja in pastirja našega, in katero Vam danes ponižno za vselej obljubimo: v prvi vrsti pa je poljub znamenje ljubezni in duhovne edinstvi; ista ljubezen nas danes z Vami, kakor da bi imenitne zaroke obhajali, veže, da smo z Vami eno duhovno telo, čegar glava je Kristus.

Sv. pismo pravi: „Moj pravični pa iz vere živi“. In prav ta verna vdanost, katero smo zdaj v pričo Vas, visoki knez, tako svečano obljubili, naj bo zdaj in v prihodnje življenje naše. Sv. apostol Peter je nekda rekel Gospodu: Za teboj pojdem, kamor koli greš, — in če bi mi bilo umreti s teboj. Polni vere in zaupanja v Boga, ravno isto obljubo mi danes ponavljamo ter pravimo: Prezvzišeni knez, za Vami pojdemo, kamor koli greste, in če bi nam bilo umreti z Vami. Pristavimo še besedo Davidovega službenika Etaja: „Na katerem koli kraju boš ti, moj gospod kralj, bodi si ali v smrti ali v življenji, ondi bo hlapec tvoj“. In kakor sta Aron in Hur, ko sta videla pešati roke Mojzesove, podpirala roke njegove od obeh strani: isto tako bomo tudi mi, vsak na svojem torišči, v svoji službi in v svojem poklicu, Vaše roke podpirali od vseh strani, pomagajoč Vam vedrega lica in veselega srca v vsaki reči, katero boste zapovedali, da ne opešajo roke Vaše, dokler nam solnce ne zajde.

Živili tedaj, prevzvišeni in visoko častiti knez! Živili in trikrat živili zdravi in srečni dolgo let, blagoslovljeni od Gospoda vselej in povsod in vseh rečeh! Amen — Amen!

(Dalje prih.)

## Gospodarske stvari.

### Detelja in njeno seme.

Detelja je za živinorejca velike važnosti in le škoda, da se v nekaterih krajih premalo čišla. Detelja najbolj raste na težki zemlji, in le na peščeni, kameniti zemlji ne stori, ker zahteva mnogo vlage.

Detelja nam zemljo vzboljša, med tem, ko jo vse druge rastline več ali manj izmolzejo. Seme se seje navadno iz začetka sušca, na oral se ga 7—10 litrov potrebuje, ter se sme le vsako 4. ali 5. leto na eni in tisti njivi sejati.

Kdor seme kupi od ptujca, naj bo previden, da si škode ne napravi. Brezvestni prodajalci ga s starim semenom in tudi s peskom mešajo.

Neki rjavi pesek je namreč deteljnemu semenu celo podoben. Staro seme je rjavo pa če se hrani na suhem in zračnem kraju, ohrani

se kaljivo več let, toda najboljše je, da vzameš nekaj zrn, jih prešteješ in deneš na toplem prostoru v vlažno zemljo cimiti. Kmalu boš prepričan, koliko ga bo cimilo. Ker daje deteljno seme mnogo dela, preden ga moremo iz plev izmlatiti, zato je tudi vedno drago; liter velja 50—60 kr.

Nekateri pleve na peči sušijo in potem izpšejo v stopah, vsled tega zgubi pa mnogo semena kaljivost.

Prav izvrstne so mlatilnice nalašč za deteljne pleve, pa za posamezne so predrage, ker velja vsaka po 100 gld.

Tudi z navadno mlatilnico se lahko zmlati; mizica, na kateri se snopje vlaga, privzdigne se in na vsaki strani ena deska pribije. Za tem se pleve vsipavajo ter se 3—5krat premlatijo in potem na mlinu prevejajo. Trije delavci ga lahko z navadno mlatilnico na dan en merik izmlatijo. V krajih, kjer gospodarji več semena pridelujejo, bilo bi svetovati, naj bi si k mlatilnici še tako znan „Klee-Enthüllungsmantel“ omislili. Dobi se v vseh večjih tovarnah in velja 15 gld. Če frišno deteljo živini krmimo, tedaj je potrebno, da se ji nekaj zrezane slame primeša. Frišna detelja rada napne živino, za to pa je goltna cev gotova pomoč. Da se detelja v kozoleh in ostrvah najboljše suši, to je vsakemu znano, kajti pri sušenju na zemlji podrobijo se vsled obračanja drobna peresca, in če ni popolno suha, pa se rada vžge in splesni, ter postane tako živini škodljiva.

F. P—k.

**Sejmovi.** Dne 1. marcija v Cirkovicah in v Slov. Gradci. Dne 3. marcija v Loki, v Mariboru, v Lučanah, v Račah, v Oplotnici in na Vranskem. Dne 4. marcija v Radgoni za konje. Dne 5. marcija v Lučanah in na Ptuji in dne 6. marcija pri sv. Petru pod sv. Gorami.

## Dopisi.

**Iz Velike Pirešice.** (Volitve.) Pri nas se bodo vršile dneve 10. in 11. prihodnjega meseca volitve v občinski zastop. Dne 10. marca voli tretji in dne 11. pa drugi in prvi razred. Borba bode huda, kajti nasprotniki, to je nemčurji, napenjajo vse svoje moči, samo da bi krmilo občine v svoje roke dobili. Se ve, da tudi mi ne držimo rok križem, toda mi ne moremo in nočemo delati s takim orožjem, kakor nemčurji. Mi opominjamo in podučujemo ljudstvo, resnično, pošteno in javno, stavimo grde laži na beli dan, in kakor se vidi, bode udarec, namenjen od nemčurjev nam, zadel le njih same in to toliko sramotnejše, kolikor silnejše zdaj delajo. Treba je samo, da storijo naši možje vsakteri svojo dolžnost. Možje, volilci Velike Pirešice, pokažite zdaj, da ste možje, da